

Metodika analýzy dat: Od základů po aplikace metod strojového učení

Regresní modely

Jakub Steinbach, Jan Vrba

Ústav počítačové a řídicí techniky
VŠCHT

2.10.2024

Obsah slajdů I

- 1 Lineární regresní model
- 2 Nelineární regresní analýza
- 3 Nelineární regrese - příklad
- 4 Regularizace regresních modelů
- 5 Vážené nejmenší čtverce

Lineární regresní model

Vícenásobný regresní model

Definice

Vícenásobný lineární regresní model je definován jako

$$y^{(i)} = h(\mathbf{x}^{(i)}) + \varepsilon^{(i)} = \theta_0 + \theta_1 x_1^{(i)} + \cdots + \theta_n x_n^{(i)} + \varepsilon^{(i)}$$

kde $\varepsilon^{(i)}$ je i -té residuum.

Funkce h se někdy uvádí ve tvaru

$$h(\mathbf{x}) = \sum_{i=0}^n \theta_i x_i$$

kde $x_0 = 1$ je tzv. dummy feature.

Vícenásobný regresní model - předpoklady

Předpoklady:

- očekávaná hodnota je lin. kombinací prediktorů, které mají aditivní účinky
- residua mají normální distribuci
- platí, že $E[\varepsilon^{(i)}] = 0$ pro $i = 1, \dots, m$
- mají homogenní rozptyl, tzn. $D[\varepsilon^{(i)}] = \sigma^2 > 0$ pro $i = 1, \dots, m$
- nejsou vzájemně korelovaná, tzn. $C(\varepsilon^{(i)}, \varepsilon^{(j)}) = 0$ pro $i \neq j$,
 $i, j = 1, \dots, m$

Závěr:

Pokud jsou splněny všechny předpoklady, potom pro predikci platí

$$E[y^{(i)}] = h(\mathbf{x}^{(i)})$$

Odhad parametrů regresního modelu

Problém

$$\min_{\theta} J(\theta) = \min_{\theta} \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m (h(\mathbf{x}^{(i)}) - y^{(i)})^2$$

Metoda obyčejných nejmenších čtverců (ordinary least squares)

- odhad parametrů výpočtem

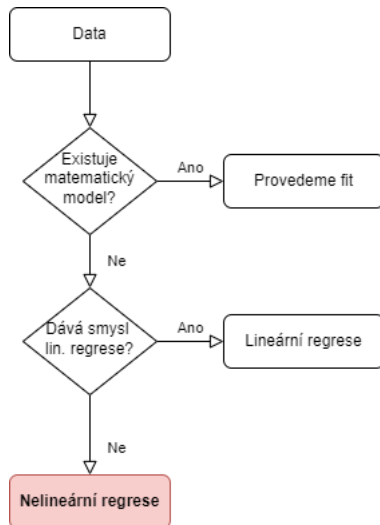
$$\theta = (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{Y}$$

Obecně - optimalizační algoritmus

- iterační algoritmy (např. gradientní metody nebo Newtonova metoda)
- heuristické algoritmy
- simplexová metoda

Nelineární regresní analýza

Regresní analýza - volba modelu

Nelineární regrese - formulace problému

- uvažujeme data $\{y_i, x_1^{(i)}, \dots, x_n^{(i)}\}_{i=1}^m$
- stejně jako pro lineární regresi platí vztah

$$y_i = h(x_1^i, \dots, x_n^i, \boldsymbol{\theta}) + \varepsilon^i$$

- výstup lineárního modelu není lineární kombinací prediktorů

$$h(\mathbf{c} + \boldsymbol{\theta}, \mathbf{x}) \neq h(\mathbf{c}, \mathbf{x}) + h(\boldsymbol{\theta}, \mathbf{x})$$

- odhad parametrů nelze obecně získat v uzavřeném tvaru (tj. $\boldsymbol{\theta} = f(\mathbf{x}, \mathbf{y})$ kde f je známá funkce)

Nelineární regrese - příklad

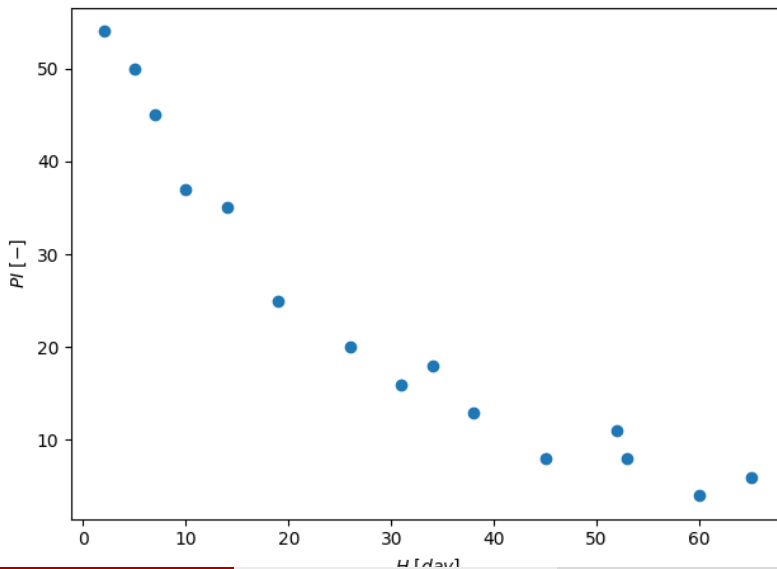
Využití linearizace - příklad

Příklad

Chceme namodelovat prognózu zotavení na základě délky pobytu v nemocnici. Očekáváme, pacienti po dlouhodobých pobytech v nemocnici budou mít obecně problémy s úplnou rekonvalescencí.

H	PI	H	PI
2	54	34	18
5	50	38	13
7	45	45	8
10	37	52	11
14	35	53	8
19	25	60	4
26	20	65	6
31	16		

Využití linearizace - příklad

Využití linearizace - příklad

- nelineární exponenciální regresní model

$$y^{(i)} = \theta_0 \exp(\theta_1 x^{(i)}) + \varepsilon_i$$

- linearizace exponenciálního regresního modelu

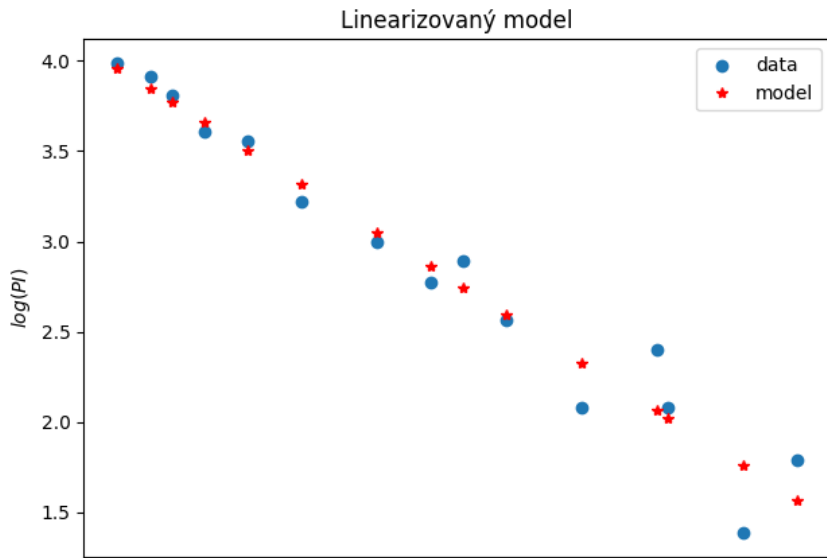
$$\log y^{(i)} = \log \theta_0 + \theta_1 x^{(i)}$$

- výpočet parametrů linearizovaného modelu

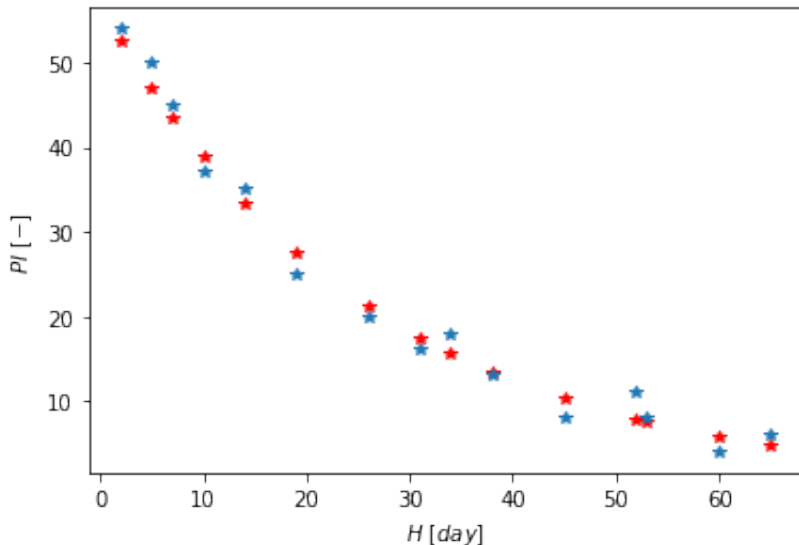
$$\boldsymbol{\theta}_{lin} = (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T \log(\mathbf{Y})$$

$$\boldsymbol{\theta}_{lin} = [4.03715887, -0.03797418]$$

Linearizovaný model

Nelineární model s koeficienty linearizovaného modelu

Využití linearizace - příklad

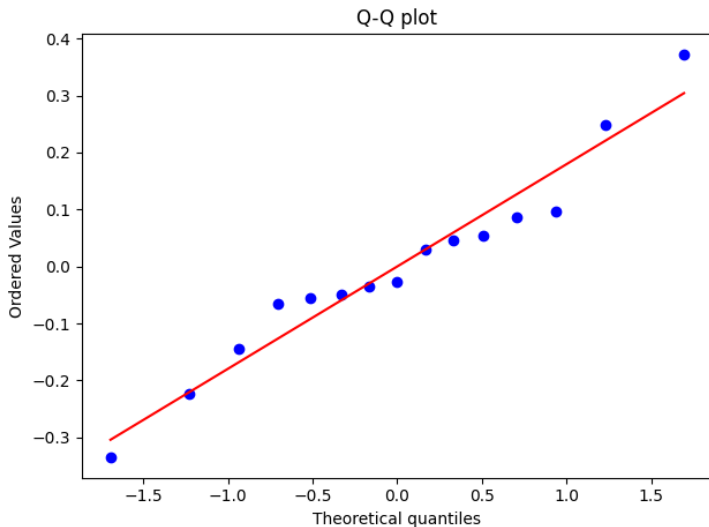
- výpočet reziduí

$$\varepsilon^{(i)} = y^{(i)} - h(\boldsymbol{\theta}, x^{(i)})$$

Test normality residuí:

- frekventistický test
 - D'Agostino-Pearson test (alespoň 20 vzorků)
 - Shapiro Wilks test (méně než 50 vzorků)
 - Kolmogorov-Smirnov test (více než 50 vzorků)
- grafickou metodou
 - 1 histogram
 - 2 boxplot
 - 3 QQ plot

Využití linearizace - příklad

Využití linearizace - příklad

- nepřesvědčivé výsledky normality residuí \implies hledání lepšího nelineárního modelu
- výpočet parametrů modelu

$$h(x, \boldsymbol{\theta}) = \theta_0 \exp \theta_1 x$$

- pro počáteční odhad parametrů nelineárního využijeme parametry linearizového modelu

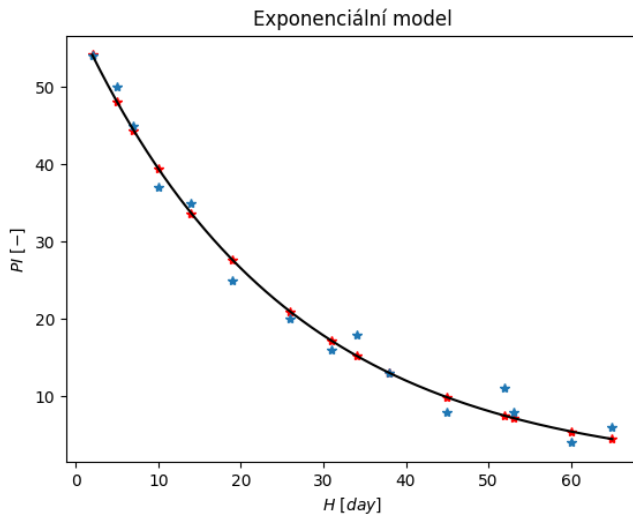
$$\theta_{0,init} = \exp(\theta_{0,lin})$$

$$\theta_{1,init} = \theta_{1,lin}$$

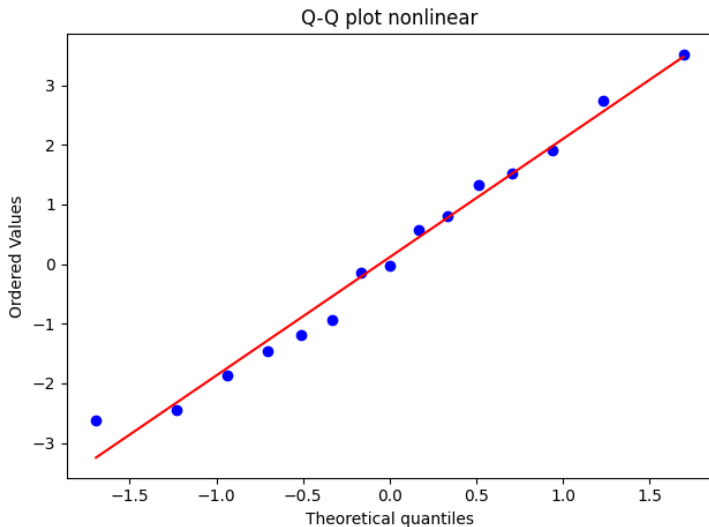
- výsledný odhad

$$\boldsymbol{\theta} = [58.6065651, -0.0395864508]$$

Využití linearizace - příklad

Využití linearizace - příklad

Využití linearizace - příklad

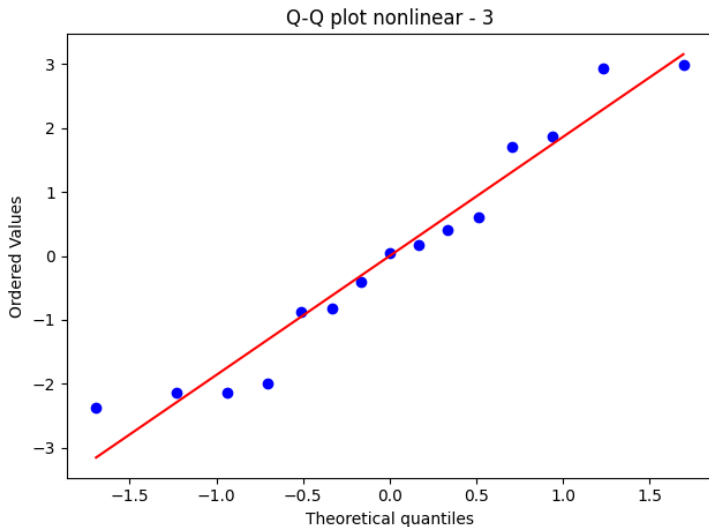
- volba dalšího modelu

$$h(x, \boldsymbol{\theta}) = \theta_0 \exp \theta_1 x + \theta_2$$

- výpočet parametrů modelu
- výsledný odhad

$$\boldsymbol{\theta} = [57.3320853, -0.0446038302, 2.43017740]$$

Využití linearizace - příklad

Akaikovo informační kritérium

- určení relativní kvality modelu (pro porovnání modelů mezi sebou)

$$AIC = 2k - 2 \ln \hat{L}$$

- vhodné pro použití v případě že $\frac{m}{k} > 40$ (k - počet parametrů modelu)
- pro nízký počet naměřených dat

$$AICc = AIC + \frac{2k^2 + 2k}{m - k - 1}$$

- pro i.i.d. residua z nulovou střední hodnotou lze v případě, že k nalezení parametrů byla použita metoda LS určit AIC jako

$$AIC = 2k + n \ln RSS = 2k + n \ln \sum_{i=1}^m (y^i - h(\mathbf{x}^{(i)}, \boldsymbol{\theta}))^2$$

- nižší AIC \implies lepší model

Porovnání modelů

model	RSS	AICc	$\sum_i \varepsilon_i$
lineární	56.08	65.4	3.73
exponenciální (2 parametry)	49.46	63.51	1.75
exponenciální (3 parametry)	44.78	64.66	$-2.74 \cdot 10^{-7}$

Monte Carlo pro nalezení konfidenčních intervalů parametrů

- 1 odhad parametrů modelu
- 2 výpočet standardní odchylky residuí

$$s_{x,y} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^m (y^{(i)} - h(\boldsymbol{\theta}, \mathbf{x}^{(i)}))^2}{m - k}}$$

- 3 vygenerování ideálního datasetu $\tilde{y}^{(i)} = h(\mathbf{x}^{(i)}, \boldsymbol{\theta})$
- 4 ke každému ideálnímu bodu \tilde{y}_i přičteme náhodnou hodnotu z $\mathcal{N} \sim (0, s_{x,y})$
- 5 provedeme odhad parametrů modelu pro dataset získaný v kroku 4
- 6 opakujeme kroky 4 a 5 čímž získáme množinu parametrů modelu
- 7 nalezneme 2.5 a 97.5 hodnoty percentilu velikosti parametrů \rightarrow konfidenční interval

Diskuze o nevhodnosti R^2

$$R^2 = 1 - \frac{RSS}{SST} = 1 - \frac{\sum_{i=1}^m (y^{(i)} - \tilde{y}^{(i)})^2}{\sum_{i=1}^m (y^{(i)} - \bar{y})^2}$$

- pouze pro lineární modely
- při výběru modelu podle R^2 je vybrán nejlepší nelineární model v nejvýše 40% (studie)
- pro nelineární modely neplatí $var_{explained} + var_{err} = var_{total}$
- přeučený model má vysoké R^2
- nevypovídá o vhodnosti zvoleného regresního modelu
- nevíme jestli zvolené nezávislé proměnné ovlivňují závisle proměnnou

Regularizace regresních modelů

Regularizace regresních modelů - Lasso

- pro zabránění přeučení se často používá tzv. regularizace
- vhodné pro data na kterých model vykazuje velkou varianci mezi trénovacím a testovacím datasetem
- účelová funkce se rozšíří o další nenulový člen
- **L1 regularizace (Lasso)**

$$J(\theta) = \sum_{i=1}^m (y^{(i)} - h(\mathbf{x}^{(i)}, \theta))^2 + \lambda \sum_{i=0}^n |\theta_i|, \lambda > 0$$

- optimální hodnoty parametrů θ je nutné hledat iteračně
- pro některé proměnné může vyjít hodnota $\theta_i = 0$, tzn. že některé příznaky jsou z regresního modelu vynechány \implies feature selection
- pro vícero silně korelovaných proměnných většinou vybere jednu (může být limitace)
- Lasso regrese v Pythonu

`sklearn.linear_model.Lasso()`

Regularizace regresních modelů - hřebenová regrese

- **L2 regularizace (Tichonova regularizace, ridge regression)**
- modifikace účelové funkce $J(\theta)$

$$J(\theta) = \sum_{i=1}^m (y^{(i)} - h(\mathbf{x}^{(i)}, \theta))^2 + \lambda \sum_{i=0}^n \theta_i^2, \lambda > 0$$

- oproti Lasso regresi, existuje vztah pro výpočet optimálních parametrů

$$\theta = (\mathbf{X}^T \mathbf{X} - \lambda I)^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{Y}$$

- pro některé proměnné může vyjít hodnota $\theta_i = 0$, tzn. že některé příznaky jsou z regresního modelu vynechány \implies feature selection
- Hřebenová regrese v Pythonu

`sklearn.linear_model.Ridge()`

Regularizace regresních modelů - elastic net

- Regularizace typu elastic net
- kombinuje LASSO a Ridge regresi
- modifikace účelové funkce $J(\boldsymbol{\theta})$

$$J(\boldsymbol{\theta}) = \sum_{i=1}^m (y^{(i)} - h(\mathbf{x}^{(i)}, \boldsymbol{\theta}))^2 + \lambda_2 \sum_{i=0}^n \theta_i^2 + \lambda_1 \sum_{i=0}^n |\theta_i|, \quad \lambda_1 > 0, \lambda_2 > 0$$

- častá volba hyperparametrů $\lambda_2 = 0.5\alpha$, $\lambda_1 = 1 - \alpha$
- konvexní problém, eliminace problémů s konvergencí
- Elastic Net v Pythonu

```
sklearn.linear_model.ElasticNet()
```

Vážené nejmenší čtverce

Vážené nejmenší čtverce

- OLS předpokládají i.i.d. residua s konstantním rozptylem
- vážené nejmenší čtverce řeší problém nekorelovaných residuí s různým rozptylem a nulovou střední hodnotou
- kovarianční matice jednotlivých pozorování (měření)

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} \sigma_1^2 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \sigma_2^2 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \sigma_3^2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & \sigma_m^2 \end{bmatrix}$$

Vážené nejmenší čtverce

- maximalizace věrohodnostní funkce

$$\hat{\theta} = \max_{\theta} \frac{1}{\sqrt{(2\pi)^m |\mathbf{C}|}} \exp \left(-\frac{1}{2} (\mathbf{y} - \mathbf{X}\theta)^T \mathbf{C}^{-1} (\mathbf{y} - \mathbf{X}\theta) \right)$$

- logaritmus věrohodnostní funkce

$$\hat{\theta} = \min_{\theta} (\mathbf{y} - \mathbf{X}\theta)^T \mathbf{C}^{-1} (\mathbf{y} - \mathbf{X}\theta) = \theta^T \mathbf{X}^T \mathbf{C}^{-1} \mathbf{X} \theta - 2\theta^T \mathbf{X}^T \mathbf{C}^{-1} \mathbf{y}$$

- hledáme $\frac{\partial \log \text{likelihood}}{\partial \theta} = 0$

$$2\mathbf{X}^T \mathbf{C}^{-1} \mathbf{X} \theta - 2\mathbf{X}^T \mathbf{C}^{-1} \mathbf{y} = 0$$

- výsledný odhad parametrů $\hat{\theta}$

$$\hat{\theta} = (\mathbf{X}^T \mathbf{C}^{-1} \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{C}^{-1} \mathbf{y}$$

Vážené nejmenší čtverce

- inverze \mathbf{C}^{-1}

$$\mathbf{C}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{\sigma_1^2} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \frac{1}{\sigma_2^2} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{\sigma_3^2} & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & \frac{1}{\sigma_m^2} \end{bmatrix}$$

- někdy se matice \mathbf{C}^{-1} označuje jako matice vah \mathbf{W}
- pro neznámou kovarianční matici \mathbf{C} se nejprve provede fit pomocí LS a z výsledných residuí se odhadne \mathbf{C} , kde $w_i = \varepsilon_i^2$